

Ateneu

Santfeliuenc

juliol 2003

núm. 14

Ateneu

Al llarg dels 13 números ja editats, la portada d'aquesta revista ha reproduït d'obres de pintors locals. Vam començar amb una fase dedicada a artistes plàstics locals contemporanis, i vam continuar amb una sèrie dedicada als artistes en el record. Totes dues sèries van finalitzar amb exposicions col·lectives d'obres dels artistes col·laboradors, vinculant així el contingut publicat a la revista amb activitats de difusió de la cultura.

Amb aquest número iniciem una nova sèrie de portades dedicada a la fotografia, que, de la mateixa manera, finalitzarà amb una exposició col·lectiva. Ara serà el torn de la fotografia artística, amb quatre portades dedicades a artistes santfeliuencs que utilitzen aquest mitjà expressiu o format creatiu. Una proposta interessant per la vinculació directa d'aquests fotògrafs amb l'Ateneu i també per donar a conèixer la seva tasca a nivell ciutadà, ja que són professionals reconeguts en el seu àmbit.

Esperem que aquesta nova proposta sigui del vostre interès, i us convidem, una vegada més, a gaudir de les manifestacions artístiques de Sant Feliu.

• **Magí Boronat**

Ateneu Santfeliuenc

Consell de Redacció

Magí Boronat, Enrique Inarte, Enric Ferreras, Montse Boronat, Ferran López, Gabriel Ponce, Sònia Perello, Jordi

Amigó, Jordi Arbós, Joaquim Prats, Carles Ponce, Cristina Sans, Conxita Xirau

Col·laboradors: Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat,

Eva Rosas, Xavier Duran, Carles Santacama,

Disseny i compaginació: Ateneu

Impressió: Cogisa, S. L.

D. L.: B-35706-1999

Tramesa:

Servicios Urbanos de Correspondencia

Tirada: 1.000 exemplars

fotografia de portada

Núria Rius

Tot i la seva joventut, aquesta santfeliuensa nascuda el 1979 té una sòlida i prometedora carrera artística, ja que en la darrera edició dels premis Lux de fotografia va obtenir el premi especial Júnior, equivalent als Goyas en el món fotogràfic i els seus treballs són periòdicament publicats a les revistes *Ab*, *Venus*, *Go Mac*, relatives a moda actual i tendències. També ha publicat en el dominical del diari *Avui*, un retrat de Marta Mairal, campiona d'Europa de Kick Boxing.

Té una gran admiració tant per Man Ray com per Cartier-Bresson, i també pels actuals fotògrafs Txema Yeste i Leilo Méndez. És de l'opinió que el primer que ha de fer el fotògraf és observar i saber trobar l'instant precís on poder explicar tant les emocions com els desitjos.

Va estudiar arts gràfiques a l'Escola Industrial de Barcelona i després ha fet tres cursos a l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya que l'han orientat definitivament pel camí actual. Un procés iniciàtic en el món de la imatge que li ha servit per estar segura que no es veu fent una feina rutinària 8 hores cada dia i saber que, a través de la fotografia, té moltes possibilitats expressives, ja que tant li agrada la publicitat com el reportatge i està oberta a experimentar diferents aspectes d'aquest mitjà. Ha exposat dos cops al Casal de Joves de Sant Feliu: a l'abril de 2002 dins de la Primavera Fotogràfica amb l'exposició "Esfères Plàstiques" i al setembre del mateix any, "Bailando". Al juliol d'aquest any té previst fer una exposició individual al Pati Limona de Barcelona.

El seu mètode de treball passa per enquadrar sempre en el moment de fer la foto i no tallar-la després, en utilitzar el mitjà fotogràfic clàssic, vull dir màquina amb negatiu i procés químic per les seves preses i no renunciar a utilitzar la fotografia digital i el vídeo. El seu interès en fer sèries fotogràfiques com les que acompanyen aquest escrit, són un intent de fer-nos arribar diferents aspectes al voltant de l'expressió dels peus que sustenten el nostre precari cos humà.

Ha fotografiat diferents edicions de Sónar, on els creadors de la música electrònica es retroben amb el seu públic. Les sessions d'aquests certàmens, grans *happenings* d'aquest temps, són un retrat de la realitat tan variada de la creació, de l'estètica actual i també un cert compromís que està contra la música comercial, del *prêt-à-porter* i de les modes mercantilistes que pretenen fer negoci amb el jovent.

Espero que aviat molts santfeliuencs tinguin la mateixa sort que he tingut jo de conèixer les fotografies de la Núria Rius, i que gaudeixin d'una gratificant exposició amb els seus darrers treballs.

● Jordi Arbós i Poch

Imatges de la sèrie "Bailando", premiada als Lux de fotografia

Soldados de Salamina

literatura...

El llibre de Javier Cercas, que ha esdevingut tot un èxit. Recordem que la història ha estat portada a la gran pantalla (vegem-ne la ressenya). El llibre ha estat publicat dins la "Col·lecció Andanzas" de l'editorial Tusquets.

Es un llibre de lectura fàcil i molt amena. La història, del més estrany que ens podem imaginar, explica les aventures de Rafael Sánchez Mazas, un dels fundadors de la Falange i pare del també escriptor Rafael Sánchez Ferhoso, conegut segurament per aquells que hagin passat per BUP i COU com l'autor de l'obra *El farma*. *Soldados de Salamina* és una història molt ben travada i articulada. Els fets, que es van desgranant a poc a poc, culminen en un final que si ens llegim el llibre amb atenció no sorprèn, però té la gràcia de tancar el cercle de la història del tot interessant, anecdòtic però alhora humana i tendra que embriaga el lector lluny de les simpaties polítiques que pugui tenir.

Una altre dels aspectes als que des de la meua humil i voluntariosa aportació als comentaris literaris em vull referir, és el llenguatge que a servir l'autor. Un llenguatge col·loquial que defuig les frases literàries i que des del meu punt de vista ajuda a fer més atractiva aquesta obra.

Recordano la seva lectura a tots aquells als qui costi de començar un llibre i a tots aquells que vulguin llegir alguna cosa ràpida sense haver de pensar gaire, això sí cal fixar-s'hi una mica perquè l'obra té dos punts d'interès per lligar el desenllaç.

● Enric Ferreras i Torreblanca

...! cinema

Soldados de Salamina és un film sobre les angories i satisfaccions de la creació literària. Això és important tenir-ho clar, perquè la pel·lícula va saltant entre la història d'amor, les entrevistes a persones reals i la recerca de la inspiració per part de l'escriptor. A la segona meitat del film, però, el muntatge arriba a agafar el to que ja no perdri, en què es barreja la reconstrucció del temps passat amb la indagació del mateix en el temps present. L'argument, una escriptora en crisi creativa (una correcta Artadna Gil) cerca informació sobre un afusellament cap al final de la Guerra Civil en què va sobreviure un escriptor falangista (interpretat per Ramon Fonsere). Basat en el best-seller homònim de Javier Cercas, al tercer film del director David Trueba li costa arrencar motors, tot i que la sensació erràtica inicial s'identifica amb la del propi personatge protagonista. Cal retenir la memorable intervenció de

Factor Joan Dalmau.

● Xavier Duran

La Guerra Civil, encara

Sembla que la Guerra Civil torna. No, que ningú no s'espanti. Vull dir que torna l'interès per parlar-ne, per saber-ne més coses, per fer-ne obres de teatre, novel·les, pel·lícules, però també perquè els historiadors puguem explicar el que ja sabíem i poca gent volia escoltar. En realitat, no es tracta que fins ara no se n'hagués parlat. Cal tenir en compte que la bibliografia sobre la Guerra Civil espanyola és una de les més extenses que existeix al món; que es tracta d'un tema que ha atret moltes persones d'arreu. El que succeeix és que durant la transició a la democràcia la feblesa del procés va aconsellar no remoure gaire el passat, i la febrada d'edicions i actes dels primers moments va decaure ràpidament.

Mentrestant, els historiadors vam anar fent feina, però l'impacte que aquesta tenia en la societat era molt limitat.

Llibres d'edicions curtes, moltes activitats en l'àmbit local que transcendien poc, etc. En definitiva, que semblava que aquest passat no interessava gaire. En realitat no era així. El que passava és que eren els grans mitjans de comunicació els que no badaven boca. I ja se sap que en la societat actual el que no passa pels grans mitjans, sobretot audiovisuals, és com si no existís. O com a mínim, com si no existís per a la majoria de la gent. I ara el que ha passat és justament que aquesta situació s'ha trencat. Han aparegut documentals televisius de gran èxit, com el dels nens perduts del franquisme, o els de les fosses comunes. I alhora també hi ha sèries de ficció que han utilitzat sense por ni complexos la Guerra Civil i el franquisme, molt significativament *Temps de Silenci*, molt millor i amb un tractament històric seriós infinitament per sobre de la nostàlgia de temps passats que irradia *Cuéntame*. És en aquest context que cal entendre l'èxit de la recreació literària que ha fet Javier Cercas de l'episodi viscut pel falangista Sánchez Mazas.

La historiografia de les dècades de 1970 i 1980 intentava estudiar i explicar el perquè de la Guerra Civil. I les raons que cercava eren de tipus estructural. Ara els productes que han arribat a atreure el públic posen l'accent en com afecta la Guerra a persones de carn i ossos. I això succeeix tant en els casos en què s'intenta explicar el que realment va passar els

documentals- com també en aquells casos en què la ficció utilitza un rerefons històric. Els nens que van néixer a les presons, les mares maltractades, els fills robats, els pares enterrats vés a saber on, etcètera, són drames personals. Són la concreció de la guerra, de totes les guerres, aquí i arreu. I aquesta aproximació personalitzada és el que ha aconseguit l'atenció d'una societat que s'ha adonat que encara no sap tot el que va significar la guerra. I que ja és hora que s'expliqui. Aquestes circumstàncies haurien de ser aprofitades, ara, perquè la feina dels historiadors transcendeixi els petits cercles als que arriba habitualment. En definitiva, perquè de l'impacte emocional puguem passar a un coneixement racional del nostre passat recent.

● Carles Santacana

Professor d'història de la Universitat de Barcelona, i membre del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat.

Fotografies publicades al llibre "El franquisme al Baix Llobregat" de Publicacions de l'Abadia de Montserrat a cura del mateix Carles Santacana. Fotografia superior: Pont sobre l'Ancioia Martorell volat per l'exèrcit republicà a la retirada (Cedida per gentilesa del Museu Vicenç Ros). Fotografia del mig: Imatge d'una bomba caiguda a Esparreguera (Fotògraf: Joan Puig Domènech). Fotografia inferior: Rebuda de l'exèrcit nacional a l'Hospitalet.

Mirades personals sobre la immigració a Sant Feliu de Llobregat

repercussió, però poc estudiat. En aquest sentit, el relat directe i vivent de les persones immigrades permet a l'investigador accedir a una realitat més difícil de copsar des d'una perspectiva quantitativa o macrosocial. Proporcionant-nos una visió més propera i profunda dels processos socials que no només afecten el col·lectiu immigrant, sinó també el conjunt de les societats d'origen i d'acollida. És una visió, això sí, personal i parcial, que ubana ha passat pel sedàs de la subjectivitat i les fronteres de la memòria.

Frut d'aquest enfocament metodològic, *Dones migrants a Sant Feliu* intenta acostar-se a les motivacions que van empenyer les protagonistes del llibre a marcar dels seus llocs d'origen per iniciar una nova vida en una societat que la majoria coneixien d'oida. No en va, a Sant Feliu ja hi vivia una colònia nombrosa de *languerats* que, al llarg del segle XX, va promoure el trasllat d'altres paisans. El paper essencial d'aquestes xarxes de parentiu i de paisanatge en els processos d'assentament dels migrants a la comunitat de cada una de les dones que apareixen al llibre. Unes històries gràcies a les quals també emergeix el rol dels diferents actors socials, especialment d'aquells que no acostumen a aparèixer als llibres d'història, com ara les dones immigrants de classe obrera, davant dels processos de canvi i continuïtat que afecten les societats.

En definitiva, el recurs al relat autobiogràfic mostra una gran diversitat d'experiències i percepcions que ens ofereixen una visió de la història igualment rica i plural. Tanmateix, en les vivències personals narrades hi ha pautes recurrents i trajectòries socials similars que els proporcionen una dimensió social inquestionable, que permet que més gent s'hi identifiqui i establixi connexions amb la seva pròpia història. Escoltar allò que ens diuen les protagonistes de *Dones migrants a Sant Feliu de Llobregat*, veure i veïnes, ens pot ajudar a entendre una mica més el nostre passat i el nostre present i a encetar el futur amb el bagatge d'allò après.

● Eva Rosas Feijó

Llicenciada en Sociologia, membre del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat

Sens dubte, la immigració ha estat un dels factors que més ha incidit en l'evolució de Sant Feliu al llarg del segle vint. L'arribada de nombroses persones procedents d'altres indrets va comportar grans transformacions, i no només a nivell demogràfic, sinó també en els plans econòmic, urbanístic, polític, social i cultural. Darrere de les grans xifres, però, s'amaguen un munt d'històries concretes i particulars, l'anàlisi de les quals pot aportar una mica de llum al coneixement d'un fenomen social d'amplia

Entrevista

Julián Monge

director del Cor de l'Ateneu

El jove Julián Monge ha assumit aquest any la direcció de la Coral de la Gent Gran. A pesar de la seva edat, té una àmplia experiència en altres formacions d'aquest tipus i tot just és a punt d'acabar la carrera de professor de guitarra al Liceu. Tot plegat, el perfilava com el millor candidat per dirigir aquest grup.

Quina experiència tenies abans d'arribar a la Coral de la Gent Gran?

Fa quatre anys que dirigeixo corals com aquesta. Vaig començar amb la Coral de la Gent Gran del Centre Cívic Roses i després les corals de gent gran de Molins de Rei, Sant Andreu de la Barca, Pla del Vent, Sant Joan Despl...

Quines particularitats tenen aquest tipus de corals de gent gran?

La majoria dels components no tenen estudis musicals i alguns tenen més dificultat per aprendre. Però tot depèn de cada coral. També tenen la característica que has jugar amb la tessitura de les diferents veus per fer els arranjaments. A la coral de l'Ateneu, les soprano tenen bona tessitura, arriben a notes altes i això és una sort.

Com has arribat a entrar en aquest grup?

Des de feia anys havia assistit a alguna de les seves actuacions, a la mostra de música, al concert de Nadal. Necessitaven un director ràpidament, em van trucar i vam arribar a un acord.

El grup i jo hem connectat molt bé, vam començar preparant les actuacions de les caramelles, de la inauguració del Palau Falguera. És un grup molt maco.

Quin repertori t'agradaria treballar?

Ara les cançons les estan escollint ells, perquè tenen més experiència. M'han enredat per escollir les més apropiades (riu). A mi m'agradaria, a poc a poc, aportar cançons espirituals, gospel, partitures més modernes, introduir un acompanyament de piano, buscar en altres gèneres musicals.

Que l'obra sigui coneguda facilita el seu aprenentatge?

Sí, però és un petit problema que coneguim molt la partitura, perquè normalment el que es coneix és una veu, la que porta la melodia principal. Però has de treballar la resta de veus, mezzos, tenors, baixos... I amb cançons molt conegudes a vegades això és difícil.

Quin objectiu t'has proposat amb aquesta coral?

Espero fer-ho el millor possible, que els components gaudeixin cantant i passin una bona estona, tant ells com el públic que ens escolti. I també aconseguir que l'oient reconegui el treball que hi ha darrere de cada cançó.

● Gabriel Ponce

entrevista al nou Juan Antonio Vázquez Cortado,

Juan Antonio Vázquez es va apropar als 13 anys a la seu social del PSC per la seva passió pels esports. La tradició familiar (el seu pare era militant del partit, i el seu oncle va ser regidor) el va animar a ser militant primer i després a presentar-se, el 1987, com a regidor, amb només 20 anys. Des del 1992 és el primer secretari del PSC a Sant Feliu. El 1998 entrà a la comissió de govern i el 1999 va presentar-se per primera vegada com a l'alcalde pel PSC. Es va trencar, llavors, la majoria absoluta d'IC-V, entrà com a segon tinent d'alcalde, i va ser regidor de via pública en l'última legislatura.

A altres nivells, ha estat membre del Comitè Federal de les Joventuts Socialistes de Catalunya, membre del Consell de Federació del partit i ara és membre del Consell Nacional del PSOE. Pel camí, van quedar interromputs els seus estudis de Ciències Empresarials a la Universitat de Barcelona després d'estudiar a l'Escola Lahoz Burgos i a l'Institut Olorda.

govern, i intentar arribar a un consens en molts temes.

Com va interpretar els resultats de les eleccions del 25 de maig?

Clarament hi ha hagut un vot de càstig a IC-V a nivell local per la gestió municipal. Aquesta davallada podia haver estat més gran perquè la conjuntura general del vot contra la guerra, contra la gestió del govern central pel cas Prestige, ha beneficiat fonamentalment IC-V. D'altra banda hi ha una força guanyadora d'aquestes eleccions, pel creixement que ha tingut, que és el PSC, que té

El va sorprendre també el vot favorable del PP a la investidura?

No em va sorprendre gaire, per la mateixa raó que donava la portaven del PP. Majoritàriament, la ciutadania de Sant Feliu havia votat per un canvi. I aquest canvi només es

Després del Ple d'investidura va declarar que no se sentia del tot content i que un dels primers objectius seria refer les desavinences entre alguns sectors de la ciutadania. No és fàcil. Després del Ple d'investidura es va veure que hi havia un grup de ciutadans i ciutadanes seguidors de la força que fins ara havia ostentat l'alcaldia que no han acceptat de bona gana el canvi de govern. Recompondre això és difícil i trigarà temps. La meua voluntat com alcalde és fer una actuació molt oberta a tots els grups polítics, no només els del

alcalde de la ciutat

podia realitzar d'una manera: aprofitant la creixuda del PSC. Aquest vot s'ha d'interpretar com una suma a la voluntat ciutadana de canvi. Al 1999, CiU va donar suport a la investidura de Francesc Baltasar sense entrar en el govern ni demanar res a canvi, perquè interpretava que era el que la ciutadania havia escollit. Ara el PP ha fet una cosa semblant.

El canvi ha estat el valor clau a les campanyes. On començaran a notar-ho els ciutadans?

Crec que els ciutadans han de tenir la percepció que l'Ajuntament escolta les demandes de la ciutadania. El ciutadà espera veure aquest canvi en la qualitat dels serveis (manteniment, neteja), en la construcció dels equipaments que realment són necessaris, en fer una política per cobrir les veritables deficiències que té la ciutat, que fonamentalment són temes d'aparcaments, transport, equipaments, manteniment i serveis. Quan es començaran a adonar de tot això? Difícilment s'adonaran que tenen una piscina fins que no estigui construïda i això comporta uns termes d'execució. Per tant, la primera cosa de què s'han d'adonar és que hi ha un grup de persones de diferents partits que volem tirar endavant la ciutat de la millor manera possible i que estarem oberts a escoltar la ciutadania. Crec que fins ara, segurament per la rutina en què s'havia entrat, no s'escoltava el que la gent demanava.

A més de la voluntat de canvi, què uneix els tres partits a l'equip de govern?

La voluntat de canvi. Realment són

tres forces polítiques diferents. Ningú planteja que PSC, ERC i CiU són el mateix. Són forces diferents i tenim plantejaments ideològics i polítics diferents. Quin és el nexa d'unió? La voluntat de canviar diverses coses a la ciutat. En aquest sentit ens hem posat d'acord amb força rapidesa. Hem vist quines deficiències té la ciutat i quina és la manera d'abordar-les. També hi ha una voluntat comuna de fer als barris equipaments que ara no hi ha, equipaments esportius, millorar la política d'aparcaments. Tot tindrà un referent clar en el Pla d'Actuació Municipal que segurament al setembre estarem en condicions d'aprovar al Ple municipal. Aquest Pla també servirà de nexa d'unió, però genèricament és la voluntat de canvi.

Quin objectiu té la reestructuració de les àrees?

La nova estructura té l'objectiu clar de simplificar i reduir el cost econòmic de l'estructura política que tenim fins ara a l'Ajuntament. Hi haurà menys regidors a plena dedicació. Farem una estructura més política. Pensem que l'Ajuntament ha de funcionar amb una estructura professional més ferma, amb una gerència, directors d'àrea i comitès de direcció més professionals. El que hem fet són tres àrees molt clares: l'àrea de serveis territorials (urbanisme, manteniment i serveis), l'àrea de serveis a les persones (cultura, joventut, esports, seguretat ciutadana, sanitat i serveis socials) i l'àrea de serveis generals (recursos econòmics, recursos jurídics i recursos humans). I una quarta àrea, fruit d'aquest pacte, anomenada

no ho fa una entitat que es dedica al teatre? L'Ajuntament pot donar suport més que dirigir.

Grans projectes com el Trambatx o el soterrament, com es desenvoluparan a partir d'ara?

Espero que bé. Segurament la ciutadania té la sensació que aquests projectes estan més avançats del que realment estan. El cas del tramvia n'és un exemple. Fa quatre dies es va fer una visita d'obres amb el conseller d'obres públiques i els alcaldes de les ciutats per on, en teoria, ha de passar el tramvia. I en aquesta visita es va poder constatar que dues línies, la T1 i la T2, ja estan a punt de fer les primeres proves. Però la T3, la que ha de passar per Sant Feliu, encara no té ni definit el traç, ni han començat les obres.

Aquesta és una de les primeres coses en les que este treballant amb l'ATM. Pel que fa al soterrament, el projecte de la supressió de la via del tren ja està elaborat, l'última part que va presentar l'Ajuntament fa referència a l'últim tram al carrer Financament. Encara no hi ha cap acord de finançament i, per tant, no podem parlar encara de soterrament. Hem d'aconseguir el finançament suficient per part de les administracions implicades i veure fins a quin punt l'Ajuntament col·labora econòmicament en aquest finançament. En resum, aquestes projectes hi són, però falta una decisió d'altres administracions i hem de fer una aposta política, estar en contacte amb aquestes administracions, perquè aquestes decisions es prenguin.

La ciutat té una gran riquesa d'entitats de tota mena, i, especialment, d'entitats culturals. Hi ha un ventall molt ample d'activitats que es desenvolupen a la ciutat per entitats que fomenten la cultura popular catalana, entitats de folkloriques d'altres indres de l'estat, entitats històriques amb un patrimoni propi, entitats esportives... Tenim una gran riquesa que segurament no saprofita prou. L'Ajuntament ha de fer un esforç perquè les entitats, sobre tot aquelles que han demostrat una certa capacitat organitzativa, tinguin més protagonisme a l'hora de desenvolupar activitats. Han de ser més promotores i no intermediàries entre l'administració i el ciutadà. La nostra idea és que les entitats tinguin molt més un paper de generadors i decidir les activitats que s'han de fer a la ciutat. Per què? L'Ajuntament ha de decidir quin teatre es programa i

«Ciutat Sostenible i Innovadora»

que engloba Ciutat del Coneixement, Medi Ambient i Promoció Econòmica. Volem impulsar, des d'un vessant d'innovació, aquestes qüestions en les que crec que no estem a l'alçada del que hauria de ser la ciutat del segle XXI. Per exemple, posant les noves tecnologies de la comunicació a l'abast de la ciutadania, com a element d'innovació en els serveis d'informació i atenció al ciutadà i en el mateix funcionament de l'Ajuntament.

Com ha estat el primer contacte amb els treballadors i treballadores de l'Ajuntament?

Hi ha hagut una mica de tot. Tots els canvis són difícils i aquí, en 24 anys, és la primera vegada que no hi ha un alcalde d'I-C-V, abans PSC. En general, hi ha gent molt professional i capacitada que sap que ha de treballar de cara a la ciutadania, una particularitat del treballador públic, independentment de l'equip de govern que hi hagi. Després hi ha les diferents simpaties polítiques que pugui tenir qualsevol ciutadà. Jo crec que aquestes simpaties s'han de traslladar fora de l'horari laboral, tot i que és humana. En general, aquest contacte ha estat positiu. I a mesura que passa el temps, molt millor. La gent ja accepta amb una certa naturalitat que hi ha hagut un canvi i que en comptes de veure un regidor, en veu un altre.

Com valora el paper de les entitats culturals a Sant Feliu?

Els resultats a les properes eleccions autonòmiques, com podrien beneficiar Sant Feliu?

Si a la tardor a les eleccions autonòmiques hi ha un canvi i el president de la Generalitat és Pasqual Maragall, és evident que canviarà el tarannà d'aquest govern cap als municipis. Això no vol dir que si governa un president socialista beneficiarà només els ajuntaments socialistes. El PSC és un partit municipalista per damunt de tot. Per tant, si entra a la Generalitat, beneficiarà tots els municipis. Però, lògicament, és més fàcil tractar amb gent amb la qual tens una certa coincidència que no pas amb gent que té opcions polítiques diferents. En aquest sentit, jo crec que una victòria de Pasqual Maragall a les autonòmiques pot beneficiar Sant Feliu. Fins i tot, en temes com el soterrament, Ajuntament i Generalitat podríem fer més força plegats davant del Ministeri de Foment, que és l'administració que veritablement pot tirar endavant aquesta obra. També s'ha d'esperar a veure els resultats de les eleccions de la propera primavera.

Quins són els grans projectes d'aquesta legislatura?

Hi ha un tema prioritari que és la piscina, que és un equipament de salut. El 85 per cent dels usuaris d'una piscina ho són per motius de salut. I també tenim uns equips de natació i de waterpolo en una categoria alta i necessiten una instal·lació adequada. També hem d'acabar coses que a l'anterior mandat no es van acabar: el gimnàs de l'Escola Pau Vila, el carrer Joan Maragall... I alguns altres projectes també emblemàtics, com la reconversió de la carretera Laureà Miró en una via molt més cívica, dotar els barris nous i, concretament, el barri de Mas Lluhi, dels equipaments socials i civils que necessiten. Fer un pla d'aparcament públic important, que doni resposta a una altra de les mancances de la ciutat. En el tema de l'habitatge, hem de veure quines possibilitats tenim, perquè hem de reconèixer que el nostre territori està pràcticament esgotat, no tenim gaire zona residencial. Hem de buscar les fórmules que ens facilitin desenvolupar alguna mena d'habitatge social. I també hi ha

l'adquisició de la fàbrica de les tovalloles, una gran inversió que acabem de fer. Hem d'obrir un període de discussió sobre què volem fer amb aquest espai emblemàtic, situat entre dos barris que no tenen equipaments ni zones verdes. Encara que primer hem de veure en quina situació ens trobem. La nostra capacitat inversora és molt limitada i les nostres finances no són precisament extraordinàries. Haurem de veure com tots aquests projectes s'emmarquen en les nostres possibilitats econòmiques.

És sabut que és un gran aficionat als escacs. Establiria un paral·lisme entre els escacs i la política?

Els escacs tenen paral·lismes amb tot, i amb la política també. Hi ha diferents forces, hi ha confrontació, encara que política, hi ha moviments del govern que són contrarestats per l'oposició... Potser, el procés de

negociacions amb la resta de formacions de Sant Feliu abans de la investidura, si que l'he viscut en algun moment com una partida d'escacs. Una partida molt difícil que fins l'últim moviment no es va decidir.

● Gabriel Ponce

entrevista

Jaume Mañosas,

nou regidor de cultura

En Jaume Mañosas és el regidor més jove del consistori. Té 26 anys, estudia sociologia i des de ja fa temps està involucrat en projectes culturals amb la colla de la Garxa, els Cremats o amb Amics de les Tradicions de Sant Feliu de Llobregat i també a l'Espai Sant Llorenç, entre d'altres. «Vaig entrar en la política per estudis i per inquietuds i convicció personal, volia veure que podia fer per la ciutat i pel país», comença.

Va entrar en la política local al 1999, com a candidat independent de Ciu. Abans d'això havia participat en el Congrés de Participació Ciutadana en temes de joventut. Després va entrar a militat a la Joventut Nacionalista de Catalunya, participant en diferents campanyes locals i comarcals. «una d'elles ens va dur a l'Ateneu per parlar de la fi del servei militar», recorda. Finalment, va entrar als consells comarcal i nacional de la JNC, per passar a militat a Ciu fa dos anys.

«M'he anat embolicant fins a trobar-me que participava en les eleccions com a candidat en una posició amb possibilitats de sortir escollit», comenta distès. Així ha estat i ara es troba al davant de la regidoria de cultura i joventut. Sobre les seves aficions, ens destaca el cinema i viatjar tot fent una immersió en la cultura i la gent de diferents pobles.

Com valdria ara aquesta immersió en l'equip de govern?

«Es molt interessant i engrandadora, és diferent el punt de vista que tenim a l'oposició i el punt de vista d'estar al govern. Tenim accés a una infinitat d'informació. Has de prendre't-ho amb calma i anar-la paunt. És un boom de coses on tu vols fer-ho d'una manera, però trobes una realitat diferent. És molt interessant. Tot i les restriccions que puguem trobar, està ple d'oportunitats».

Quin interès, a nivell personal i a nivell de partit i ha aprofitat a la regidoria de cultura?

«Les meves activitats anteriors, les meves inquietuds personals, m'apropen a aquest àmbit. I a nivell de partit, creiem que un fet molt distintiu de Catalunya és la seva cultura, per la seva espectacular i diversitat. És un tema que toca directament amb el lema de la nosra

campanya: «a Sant Feliu les persones». Les manifestacions culturals són les manifestacions d'un poble, de la seva gent.

I el teu interès per Joventut?

Potser per l'edat (riu), sóc el regidor més jove del consistori, però també per inquietuds personals. Crec que als joves se'ns ha deixat de banda i que som un tema central a Sant Feliu i a Catalunya. També per formació, a sociologia es tracten molts temes de joves. I he treballat a l'Observatori Català de la Joventut i a Jornades a l'Institut Alemany de la Joventut a Munic.

Quines activitats o projectes t'agradaria desenvolupar?

Per començar, una major promoció de la cultura popular a Sant Feliu, sense perjudici d'altres manifestacions culturals. Per començar, una tema imminent és la festa de Sant Llorenç. Voldríem, sense perjudicar l'actual festa major de Sant Feliu a l'octubre, recuperar i expandir aquesta festa de Sant Llorenç, el patró de Sant Feliu. És una festa que amb els anys s'ha anat perdent. Potser aquest any, per dates, no podrem fer moltes coses, però enguany hi haurà alguna sorpresa. I hi ha molts altres projectes, com pot ser la recuperació de la identitat col·lectiva de la ciutat en un museu. Però encara és aviat per dir si farem això o allò, primer hem de veure en quina situació ens trobem.

Com valoreu el paper de les entitats culturals?

És fonamental. A Sant Feliu la cultura neix de les entitats i de la força de la seva gent. El paper de

l'ajuntament és fomentar-ho, promocionar-ho i donar-hi el suport possible. Crec que tenim una riquesa social i cultural importantíssima. I hem de continuar treballant-hi.

Com serà la relació de la regidoria amb aquestes entitats com l'Ateneu?

El nostre plantejament és seguir invertint en aquestes iniciatives ciutadanes. Evidentment, controlant que els diners que s'hi destinin donin un benefici social a la ciutat. Però sense interferir en el que aquestes entitats volen fer. Que cadascú pugui desenvolupar la seva activitat cultural sense intrusions externes, fomentant l'autonomia.

Com veu el futur del projecte «Ateneu, espai de cultura i participació»?

La nostra intenció és seguir aprofundint en aquest projecte i dur-lo a terme. Les relacions entre el regidor de cultura i el president de l'Ateneu són immillorables. Però per sobre de la bona relació personal, el més important és establir una relació institucional sòlida.

Quin serà ara el paper del Palau Falguera?

El palau és el gran equipament que encara està per desenvolupar. Podem perfilar-ho bastant. Acollirà l'Escola Municipal de Música. Intentarem potenciar la qualitat, intentant que l'ensenyament musical pugui arribar a un gruix d'infants i joves important. Pel que fa a l'Auditori, volem convertir-lo en un punt central de la música a Sant Feliu, oferint-lo per fer concerts i fins i tot intentar per coses externes, fent que Sant Feliu sigui un punt de difusió de la cultura musical. I hi ha altres temes que es poden desenvolupar al voltant del Palau. És possible que aquest estiu puguem fer cinema a la fresca i altres activitats.

Per acomiadar-te, dius que t'agrada el cinema i viatjar. Recomanar-nos una pel·lícula i un viatge.

El nom de la Rosa i una ruta des de Roncesvalles fins a Irún.

● Gabriel Ponce

artistes en el record

Com a cloenda de la sèrie de portades dedicades a artistes en el record en aquesta revista, entre els dies 24 d'abril i 4 de maig l'Aula de Cultura va recollir una mostra col·lectiva de l'obra de José Cuéllar, Josep Boronat, Ramon Siscart i Josep Estapé. Una exposició que no només va servir per tornar a recordar l'obra d'aquests pintors sinó també per homenajear-los com a artistes i com a santfeliuencs. L'exposició va comptar amb una nombrosa afluència de públic desitjos de recuperar o de descobrir per primera vegada l'obra de quatre artistes representants d'una etapa de la pintura a Sant Feliu de Llobregat.

Bienal de Trans-Art

El passat 8 de maig, dins del marc de les Festes de Primavera, l'Ateneu va acollir la inauguració de la XIII Bienal Mostra d'Art Contemporani Català, que organitza el Departament de Joventut dins de la mostra d'exposicions Trans Art. Aquesta bienal és un punt de referència de l'art jove català i mostra l'obra d'alguns dels artistes plàstics més prometedors dins del panorama artístic de Catalunya. En aquesta ocasió la bienal també mostrava obres de diversos artistes de Sant Feliu de Llobregat. L'exposició va comptar amb una nombrosa afluència de públic, especialment durant la celebració de les festes de primavera els dies 9, 10 i 11 de maig.

fòrums de debat - eleccions municipals 2003

Aquest és un any electoral, i al llarg d'aproximadament un any els ciutadans i ciutadanes serem convocats a eleccions per escollir democràticament els nostres representants als ajuntaments, a la Generalitat, a l'Estat i fins i tot a algunes institucions esportives. De totes aquestes eleccions les que més afecten la vida quotidiana dels ciutadans són les que han d'escollir els representants del consistori del seu municipi. És per aquest fet que l'Ateneu va organitzar tres Fòrums de Debat on van assistir les diferents formacions polítiques de la ciutat per explicar els seus programes sobre joventut, cultura i polítiques de futur. Els debats van comptar amb una nombrosa presència de públic que es va mostrar molt interessat a conèixer a fons els programes de tots els partits mitjançant les seves preguntes als membres de la taula.

El Pati, Mostra de cultura popular i tradicional

Un any més el pati de l'Ateneu ha estat un espai de mostra del que són i el que fan totes les entitats dedicades a la cultura popular, autèntiques protagonistes de la festa. Una activitat que any rere any es consolida com una de les més destacades de la Fira i de les que més interès desperten entre el públic i els assistents.

ContraBaix i més música

Els passats 13 i 20 d'abril ContraBaix va obrir una nova línia de programació per aprofitar l'oportunitat de gaudir del millor jazz del món. Donat que les relacions i intercanvis entre els músics estatals i altres músics europeus o americans són cada vegada més regulars, hem pogut aprofitar l'oportunitat de gaudir al nostre cicle de formacions que circulen en circuits internacionals i que compten amb algun component (ja sigui músic o representant de les discogràfiques) relacionat amb el jazz català. El primer concert fou a càrrec del pianista veneçolà afinat a Nova York Ed Simon, un músic que ha col·laborat amb noms com Paquito D'Rivera o Terence Blanchard. Acompanyat d'una base rítmica amb Horacio Fumero al contrabaix i Marc Miralta a la bateria, vam poder escoltar un gran concert amb una interessant fusió entre el jazz i la música tradicional llatinoamericana.

El segon concert fou a càrrec d'una formació liderada per Steve Wilson, el saxofonista habitual de Chick Corea, un dels saxofonistes més sol·licitats tant als estudis de gravació com als escenaris, que l'han portat a treballar amb noms com Dave Holland o Leon Parker. Un concert d'autèntic luxe acompanyat d'altres músics de renom internacional, com el gran pianista Bruce Barth, i que va tenir una bona acceptació per part d'un públic desitjós de sentir el jazz que es fa fora de les nostres fronteres.

També podem destacar el concert de ContraBaix on the Rocks, concert a l'aire lliure als jardins del Palau Falguera organitzat en el marc de les Festes de Primavera. Amb la Big Band de Molins de Rei, dirigida per Joan Monné, un públic molt nombros va poder connectar amb el jazz a través del repertori de swing de les grans orquestres dels anys trenta i quaranta, una música plena de records per a molts dels assistents. Tot seguit, un concert de blues amb Mr. Hurricane Band va posar l'energia per concloure una gran festa adreçada fonamentalment a la recerca de nous públics als quals es volia apropar el contingut d'un cicle com ContraBaix, ple de música popular, divertida i accessible per a tots els públics.

Un altre concert extraordinari organitzat per l'Ateneu en el marc de les Festes de Primavera fou el recital de Paco Ibáñez, cantautor imprescindible en la història de la lluita per les llibertats, un concert en què l'autor va fer un extens repàs de les seves peces més conegudes a part de retre homenatge al seu amic i poeta José Agustín Goytisolo. Aquest concert formava part de les gires de Resson a Catalunya de la Generalitat de Catalunya.

Edita:

Amb l'esponsorització de:

Generalitat de Catalunya
 Departament de Benestar Social
 Direcció General d'Acció Cívica

Ajuntament de
 Sant Feliu de Llobregat

Amb la col·laboració de:

Ateneu
 Santfeliuenc

Vidal i Ribas, 23-25
 08980 Sant Feliu de Llobregat
 tel. 93 685 32 42 fax 93 632 72 19
 a/e: ateneusf@support.org

Bar Ateneu

Menú diari
 Dinars casolans

C. Vidal i Ribas, 23 - 08980 Sant Feliu de Llobregat - T. 93 666 88 03

CENTRE
 SANT FELIU

*100 botigues
 al teu servei*

ELECTRICITAT
 CAMPDE SL

Instal·lació, reparació, il·luminació i venda de material

Carteres, 4
 08980 Sant Feliu de Llobregat
 Tel. 93 666 11 73 - Fax 93 685 03 17